

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.147 van 18 oktober 2016
in de zaak A. 211.626/IX-8322**

In zake: Lothar BELIËN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Bouly
kantoor houdend te 3920 Lommel
Lepelstraat 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij:

Matthias JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 16 december 2013 van de administrateur-generaal van het agentschap voor Natuur en Bos van de Vlaamse overheid waarbij Matthias Janssens met ingang van 1 januari 2014 wordt bevorderd tot technisch hoofdasistent (D22) met de functie van ploegbaas en standplaats te Retie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 231.690 van 22 juni 2015 werd het debat heropend.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een aanvullende memorie ingediend.

Auditeur Wendy Depester heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 september 2016.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Samuel Mens, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bram Vangeel, die *loco* advocaten Noël Devos en Guido Van den Eynde verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wendy Depester heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feitelijke gegevens van de zaak zijn uiteengezet in arrest nr. 231.690 van 22 juni 2015.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’.

Hij betoogt dat de bestreden beslissing weliswaar vermeldt dat rekening werd gehouden met “de verschillende elementen en documenten, die aan de basis liggen van een grondige beoordeling van de functiespecifieke competenties en expertise”, maar dat aldus niet duidelijk is met welke stukken van de bevorderingsprocedure rekening werd gehouden en in welke mate dat is gebeurd. Zo wordt niet verwezen naar de criteria en de eraan verbonden scores van de interne potentieelinschatting. Volgens verzoeker kan “[u]it een en ander [...] niet worden afgeleid dat rekening werd gehouden met alle gegevens”.

Voorts argumenteert verzoeker dat de motivering onvoldoende uitgebreid is, in acht genomen dat boswachter E. F. een omstandig advies heeft verleend aan de regiobeheerder, met zes scores ‘sterk’ en twee scores ‘eerder sterk’ voor verzoeker. Evenmin wordt verwezen naar de potentieelinschatting vanwege leidend ambtenaar M. V. B., die grotendeels positief is voor verzoeker. De negatieve kanttekeningen van M. V. B. met betrekking tot het leiderschap van verzoeker zijn manifest in strijd met diens eerder advies in het kader van een bevordering van verzoeker en ze zijn niet geïllustreerd met concrete voorbeelden. Bij de

uitvoering van de kwaliteitscontrole van de interne potentieelinschattingen werden door het celhoofd Administratie en Communicatie trouwens tegenstrijdigheden vastgesteld, zo stelt verzoeker.

Volgens verzoeker is de motivering bovendien onvoldoende duidelijk. Er wordt in de bestreden beslissing wel verwezen naar een vergelijking van de beoordelingen, zonder dat evenwel *in concreto* wordt vergeleken en afgewogen. Er worden aan de tussenkomen partij zelfs kwaliteiten toegedicht, zonder dat er sprake is van enige vergelijking met verzoeker.

Verzoeker laat ten slotte gelden dat de adviezen van M. V. B., E. F. en M. V. niet werden betrokken bij de motivering van de bestreden beslissing, terwijl ook facultatief ingewonnen adviezen in overweging moeten worden genomen en hiervan sporen moeten kunnen worden teruggevonden in de genomen beslissing.

5. Verzoeker laat in zijn memorie van wederantwoord nog gelden dat het enige gegeven dat wijst op een vergelijking van de geschikte kandidaten, de vermelding is dat de tussenkomen partij sterker scoort op de technische competentie ‘veiligheid’. Met betrekking tot deze competentie laat de verwerende partij evenwel na te vermelden dat ze de concrete reden is waarom aan de tussenkomen partij de voorkeur wordt gegeven en, indien dat het geval is, waarom deze competentie doorslaggevend is. Verzoeker voegt eraan toe dat het niet is omdat in de motivering van de bestreden beslissing wordt vermeld dat de tussenkomen partij sterker scoort op de technische competentie ‘veiligheid’, dat hieruit moet of kan worden afgeleid dat de beoordelingen in het kader van de interne potentieelinschattingen heel erg dicht bij elkaar liggen en nauwelijks verschillen en dat terdege rekening werd gehouden met de interne potentieelinschattingen.

Voorts herhaalt verzoeker dat van de input van de natuurwachers bij de interne potentieelinschattingen geen spoor is terug te vinden in de be-

streden beslissing en dat dit *a fortiori* nodig is omdat er tegenstrijdigheid blijkt te bestaan tussen de adviezen van M. V. B. en E. F.

Ten slotte stelt verzoeker dat het perfect denkbaar is dat een individuele bestuurshandeling niet formeel is gemotiveerd en bovendien ook in het administratief dossier geen deugdelijke motivering vindt. Hij wijst er in dit verband op dat de Raad van State het aanvoeren van de schending van de formele- en de materiële motiveringsplicht in eenzelfde middel al heeft aanvaard.

6. In zijn aanvullende memorie merkt verzoeker nog op dat het voorstel van E. F. in verband met de interne potentieelinschatting van de tussenkomende partij “in belangrijke mate minder was” dan diens voorstel voor verzoeker zelf. Het is volgens verzoeker merkwaardig dat de scores van de regiobeheerder grondig verschillen van de voorstellen van E. F. De regiobeheerder geeft een toelichting die haaks staat op de motivering van het voorstel van E. F. en die enkel gedistilleerd kan zijn uit de input van M. V. B. Laatstgenoemde heeft zich evenwel beperkt tot een opsomming van vermeende karaktereigenschappen van verzoeker, zonder enige illustratie met concrete voorbeelden.

7. In zijn laatste memorie stelt verzoeker dat hij uit de bestreden beslissing niet kan opmaken of met de adviezen van de natuurwachters rekening is gehouden. Vermits die adviezen door de verwerende partij werden opgevraagd, zijn ze nochtans belangrijke onderdelen van de bevorderingsprocedure, ongeacht of ze bindend zijn of niet.

Beoordeling

8. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn – dit wil

zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben – en dat ze als zodanig draagkrachtig moet zijn – dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen op zich moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Aan de voornaamste doelstelling van de formelemotiveringsplicht – de betrokkene een zodanig inzicht te geven in de motieven van de beslissing dat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het zinvol is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden – is ook voldaan indien die betrokkene langs een andere weg kennis heeft gekregen van de motieven waarop de beslissing is gesteund, ook al worden die motieven niet in de beslissing zelf veruitwendigd. Dit kan doordat de beslissing verwijst naar andere aan de betrokkene bekende stukken die zelf afdoende gemotiveerd zijn en die niet tegenstrijdig zijn.

9. Bij benoemings- of bevorderingsbeslissingen volstaat een positieve formele motivering. Er moet worden aangegeven waarom de benoemde kandidaat de voorkeur heeft gekregen en níét waarom de andere kandidaten niet zijn benoemd. Dit betekent echter niet dat de benoemingsbeslissing beperkt mag zijn tot de enkele vermelding dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult of dat het kan volstaan de kwaliteiten van de benoemde kandidaat op te sommen. Uit de beslissing moet kunnen worden afgeleid welke redenen het bestuur ertoe hebben gebracht de ene kandidaat boven de andere te verkiezen. Deze verplichting houdt dan weer niet in dat noodzakelijkerwijze de aanspraken van alle kandidaten moeten worden besproken, maar wel dat het bestuur de objectieve en pertinente criteria moet aanwijzen op grond waarvan het uiteindelijk ertoe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven, hetgeen de teleurgestelde kandidaten moet toelaten in te zien op grond van welke criteria zij werden voorbijgegaan.

10. De bestreden beslissing stelt dat de tussenkomen partij “de best geschikte kandidaat is voor de functie van ploegbaas met standplaats te Retie”. Ze verwijst daarvoor naar de motivering die als bijlage bij de beslissing is gevoegd.

11. Verzoeker kan uit die bijgevoegde motivering afdoende vernemen waarom de tussenkomende partij als de meest geschikte kandidaat voor bevordering tot ploegbaas te Retie in aanmerking wordt genomen.

Met verwijzing naar de interne potentieelinschatting en het daaropvolgende selectiegesprek, wordt in de voormelde motivering immers aangegeven dat de tussenkomende partij voldoet aan de vereisten om de functie van ploegbaas op te nemen, met andere woorden dat de tussenkomende partij beschikt over de voor de functie van ploegbaas vereiste generieke én functiespecifieke competenties.

Vervolgens worden in de voormelde motivering alle resultaten van de tussenkomende partij met betrekking tot de functiespecifieke competenties en de motivatie vermeld. Verzoeker kan daaruit vernemen dat de tussenkomende partij op vier functiespecifieke competenties ‘eerder sterk’ scoorde en op één functiespecifieke competentie ‘sterk’. Een vergelijking met de scores van verzoeker op deze vijf functiespecifieke competenties leert dan dat beide kandidaten op vier van de vijf functiespecifieke competenties eenzelfde score behaalden en dat de tussenkomende partij op één van de vijf functiespecifieke competenties beter scoorde dan verzoeker. Verzoeker scoorde op geen enkele functiespecifieke competentie beter dan de tussenkomende partij. Daarnaast scoorde de tussenkomende partij ook beter op motivatie: zij scoorde hierop ‘sterk’, terwijl verzoeker hierop ‘eerder sterk’ scoorde.

De motivering stelt voorts dat uit de vergelijking van de drie geschikte kandidaten, dit zijn de drie kandidaten die over de voor de functie van ploegbaas vereiste generieke en functiespecifieke competenties beschikken, gebleken is dat de tussenkomende partij op twee punten beter scoort dan de andere twee geschikte kandidaten, namelijk op het vlak van de motivatie en op het vlak van de technische competentie ‘veiligheid’. Deze aspecten waren derhalve doorslaggevend bij het nemen van de bestreden beslissing.

12. Uit niets blijkt dat de voormelde motivering niet juist zou zijn. Ze is bovendien duidelijk, pertinent, concreet en niet tegenstrijdig en ze stelt verzoeker in de mogelijkheid te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de bestreden beslissing is genomen. Ze laat tevens blijken dat de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten daadwerkelijk is gebeurd, welke de objectieve en pertinente criteria zijn die hierbij werden gehanteerd en welke de concrete redenen zijn waarom aan de tussenkomende partij de voorkeur werd gegeven. Ze volstaat ook om de bestreden beslissing te dragen.

13. Aangezien een positieve formele motivering inhoudt dat wordt aangegeven voor welke competenties de bevorderde kandidaat beter scoort dan de andere kandidaten, was niet vereist dat in de formele motivering van de bestreden beslissing nader werd ingegaan op de resultaten van de eerste fase van de bevorderingsprocedure, namelijk de interne potentieelinschatting van de kandidaten. Geen van de drie geschikte kandidaten scoorde immers beduidend beter dan de andere kandidaten op de generieke competenties. Verzoeker en de tussenkomende partij scoorden ongeveer gelijk, met dien verstande dat verzoeker op de competentie ‘richting geven’ eerder sterk scoorde en op de competentie ‘organisatiebetrokkenheid’ voldoende en de tussenkomende partij juist andersom. Hieruit blijkt dat geen enkele van de generieke competenties doorslaggevend was voor het nemen van de bestreden beslissing.

14. Ten slotte dient in de formele motivering van de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat verzoeker stelt, niet uitdrukkelijk melding te worden gemaakt van de input die werd gevraagd aan de natuurwachters M. V. B., E. F. en M. V. Deze input was immers slechts voorbereidend ten aanzien van de interne potentieelinschattingen, waarnaar in de bestreden beslissing wél wordt verwezen.

15. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

16. Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van “het zorgvuldigheidsbeginsel en/of het redelijkheidsbeginsel”.

Volgens verzoeker werd de bestreden beslissing niet zorgvuldig voorbereid. Hij leidt dit af uit de “elementen” die hij heeft aangevoerd in zijn eerste middel en ook uit “elk van de navermelde elementen”:

- hoewel de regiobeheerder naar aanleiding van het opstellen van de interne potentieelinschatting van de verschillende kandidaten onder meer input heeft gevraagd aan M. V., werd diens input niet als een stuk opgenomen in het dossier. Uit het dossier blijkt ook geen reden waarom dat niet is gebeurd.
- de kwaliteitscontrole van de interne potentieelinschatting van de verschillende kandidaten diende “normalerwijze” te worden “bekeken” door het celhoofd Beheer, maar dat is niet gebeurd “gezien ziekteverlof en aansluitend jaarlijks verlof” van dat celhoofd.
- de interne potentieelinschatting van verzoeker, opgesteld door de regiobeheerder en gevalideerd door de provinciaal directeur op 19 augustus 2013, heeft tot lagere scores geleid dan de omstandig gemotiveerde scores die E. F. aan verzoeker heeft gegeven in het kader van zijn advies voor de opmaak van de interne potentieelinschattingen. Volgens verzoeker is hiervoor geen duidelijke en objectieve verklaring voorhanden. Hij leidt daaruit af dat er geen of onvoldoende rekening is gehouden met het advies van E. F. Uit dat advies blijkt bovendien dat E. F. de periode waarin verzoeker als “dienstdoende ploegbaas” actief was uitermate positief beoordeelde.
- er werd, aldus verzoeker, geen rekening gehouden met het uitgesproken positieve advies dat M. V. B. op 4 oktober 2000 heeft uitgebracht over een eventuele bevordering van verzoeker tot ploegbaas. Voor het opstellen van de interne potentieelinschatting van verzoeker heeft de regiobeheerder alleen rekening gehouden met het advies dat M. V. B. op 26 juni 2013 over verzoeker heeft

uitgebracht, terwijl dat advies – in tegenstelling tot het advies van E. F. – geen concrete voorbeelden vermeldt en ingaat tegen het advies van 4 oktober 2000.

17. Verzoeker benadrukt in zijn memorie van wederantwoord nog, wat de opmaak van de interne potentieelinschattingen betreft, dat M. V. B. zich beperkt tot een loutere opsomming van positieve en negatieve eigenschappen in telegramstijl, zonder enig concreet voorbeeld, in schril contrast met de methodiek die E. F. aan de dag legt, waarbij namelijk bij elke rubriek van de potentieelinschatting concrete voorbeelden worden gegeven en daaraan een score wordt gekoppeld. Het verbaast verzoeker dan ook dat de uitgesproken positieve waardering vanwege natuurwachter E. F. ten aanzien van zijn generieke competenties haar weerslag niet vindt in het eindresultaat van de interne potentieelinschatting.

18. In zijn aanvullende memorie verbindt verzoeker aan de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel nog een schending van het gelijkheidsbeginsel. Hij argumenteert dat de regiobeheerder ten aanzien van de kandidatuur van de tussenkomende partij een grotere welwillendheid aan de dag heeft gelegd dan ten aanzien van de andere kandidaturen. De regiobeheerder heeft immers de scores van de interne potentieelinschatting van de tussenkomende partij aanzienlijk verbeterd en de scores van verzoeker aanzienlijk verminderd in vergelijking met de scores die door E. F. waren voorgesteld. Verzoeker wijst erop dat toen de kwaliteitsbewaker opmerkte dat de aan de tussenkomende partij toegekende scores voor de competenties ‘samenwerken’ en ‘betrouwbaarheid’ niet in verhouding stonden tot de motivering, de regiobeheerder slechts antwoordde dat zij wilde vermijden dat kandidaten zouden kunnen worden geweigerd voor verdere deelname. Verzoeker stelt dat dit geen argument kan zijn om een hogere score toe te kennen, terwijl de daaropvolgende bewering van de regiobeheerder dat ook verzoeker dan in aanmerking zou komen voor een quotering ‘eerder zwak’ niet kan worden verantwoord, gelet op het advies van E. F.

19. In zijn laatste memorie laat verzoeker nog gelden dat ook moet worden beoordeeld of de afwezigheid van de input van M. V. én van M. V. B.,

alsook de afwezigheid van de kwaliteitsbewaking van het celhoofd Beheer gezamenlijk wijzen op onzorgvuldigheid. Of die input al dan niet verplicht was, is volgens verzoeker niet ter zake, aangezien *in tempore non suspecto* werd geoordeeld dat deze input diende te worden ingewonnen. Er is bovendien geen aanwijzing, zo stelt verzoeker, dat het definitief onmogelijk zou zijn die input in te winnen of dat de besluitvorming daardoor onaanvaardbaar zou vertragen.

Beoordeling

20. Het zorgvuldigheidsbeginsel bij benoemingen en bevorderingen houdt onder meer in dat de overheid zich bij het nemen van haar beslissing grondig dient te informeren en voor te bereiden, zodat zij met kennis van zaken een keuze kan maken, ten behoeve van de goede werking van de dienst en het algemeen belang.

De Raad van State zal in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole besluiten tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wanneer het niet denkbaar is dat enige zorgvuldig handelende overheid zou hebben gehandeld zoals de verwerende partij heeft gedaan.

21. In dit geval is de selectieprocedure die door de verwerende partij diende te worden gevolgd om bij het agentschap voor Natuur en Bos te kunnen overgaan tot een bevordering tot ploegbaas, bepaald in artikel VI 39, §§ 4 tot 8, van het Vlaams personeelsstatuut, dat op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“§ 4. Om te bevorderen overeenkomstig dit artikel moet de ambtenaar slagen voor een proef waarbij zijn generieke en functiespecifieke competenties getest worden.

De generieke competenties worden beoordeeld op basis van een interne potentieelinschatting door de lijnmanager, eventueel aangevuld met een externe potentieelinschatting. Het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling adviseert aan de lijnmanager wie van de kandidaten voldoet aan de vereiste generieke competenties.

§ 5. De kandidaten worden in kennis gesteld van het advies van het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling over de generieke competenties.

Als een kandidaat zich benadeeld voelt, kan hij binnen 15 kalenderdagen na de kennisgeving bezwaar indienen bij het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling. Hij wordt op zijn verzoek gehoord door het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling.

§ 6. De lijnmanager beslist welke kandidaten voldoen aan de generieke competenties.

De kandidaten die over de generieke competenties beschikken, worden toegelaten tot de proef van de functiespecifieke competenties.

De proef van de functiespecifieke competenties bevat minstens een selectiegesprek ten overstaan van een jury.

Het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling adviseert vervolgens aan de lijnmanager wie van de kandidaten voldoet aan de vereiste functiespecifieke competenties.

[...]

§ 7. De kandidaten worden in kennis gesteld van het advies van het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling over de functiespecifieke competenties.

Als een kandidaat zich benadeeld acht, kan hij binnen 15 kalenderdagen na de kennisgeving bezwaar indienen bij het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling. Hij wordt op zijn verzoek gehoord door het managementorgaan van de entiteit, raad of instelling.

De lijnmanager beslist welke kandidaten voldoen aan de functiespecifieke competenties.

§ 8. De lijnmanager kiest de meest geschikte kandidaat en kent de bevordering toe.”

22. Aan artikel VI 39, §§ 4 tot 8, van het Vlaams personeelsstatuut wordt concreet vorm gegeven door het selectiereglement. Ook in het selectiereglement wordt, met verwijzing naar artikel VI 39 van het Vlaams personeelsstatuut, aangegeven dat de selectieprocedure voor de bevordering uit twee fasen bestaat: een gedeelte waarin de algemene of generieke competenties worden getest en een gedeelte waarin de functiespecifieke competenties aan bod komen.

Het inschatten van de algemene of generieke competenties gebeurt aan de hand van een interne potentieelinschatting. Het selectiereglement stelt dat deze potentieelinschatting tot stand komt als volgt:

“1. De regiobeheerder maakt een voorzet voor de interne potentieelinschatting. De regiobeheerder kan informatie inzamelen bij de direct leidinggevende;

2. Er gebeurt een kwaliteitscontrole door de provinciale dienst waaronder de kandidaat ressorteert (celhoofd beheer & celhoofd administratie en communicatie);
3. de provinciaal directeur valideert de interne potentieelinschatting.”

Het selectiereglement vervolgt:

“Op basis van de generieke screening adviseert de directieraad de administrateur-generaal m.b.t. de beoordeling van de generieke competenties. De kandidaten worden schriftelijk in kennis gesteld van dit advies en krijgen vanaf de kennisgeving 15 kalenderdagen de tijd om een bezwaarschrift in te dienen of te vragen om gehoord te worden. Hierna neemt de administrateur-generaal een beslissing over de geschiktheid van de generieke competenties.”

Na de generieke screening volgt de functiespecifieke screening door middel van een selectiegesprek met een jury. Per provinciale dienst wordt een jury samengesteld, bestaande uit de provinciaal directeur, het celhoofd Administratie en Communicatie en een celhoofd Beheer van een andere provincie dan de provincie waar de vacante betrekking zich situeert. De jury wordt ondersteund door een verslaggever of een selectiedeskundige.

Het selectiereglement stelt voorts:

“Op basis van de functiespecifieke screening adviseert de directieraad de administrateur-generaal m.b.t. de beoordeling van de functiespecifieke competenties. De kandidaten worden schriftelijk in kennis gesteld van dit advies en krijgen vanaf de kennisgeving 15 kalenderdagen tijd om een bezwaarschrift in te dienen of te vragen om gehoord te worden. Hierna neemt de administrateur-generaal een beslissing over de geschiktheid van de functiespecifieke competenties.

Uit de groep van de geschikte kandidaten kiest de administrateur-generaal vervolgens welke kandidaat bevorderd wordt tot ploegbaas met de graad van technisch hoofdassistent (leidinggevend).

Er wordt geen rangschikking opgemaakt en er is geen wervingsreserve voorzien.”

In het selectiereglement is ten slotte een indicatieve planning opgenomen, waarbij wordt aangegeven dat 1 januari 2014 de streefdatum is voor de bevordering tot ploegbaas.

23.1. Gelet op het hiervóór weergegeven feitenrelaas en rekening houdend met wat hierna nog volgt, moet worden aangenomen dat de verwerende partij de aldus voorgeschreven selectieprocedure zorgvuldig heeft gevolgd.

23.2. Uit stuk 14, a, xii, van het administratief dossier blijkt dat de regiobeheerder met een e-mail van 25 juni 2013 aan M. V. B., E. F. en M. V. heeft gevraagd input te willen geven, uiterlijk tegen 27 juni 2013 's middags, met het oog op het opstellen van de interne potentieelinschatting van de drie kandidaten voor de bevorderingsfunctie van ploegbaas te Retie.

In het bijzonder vroeg de regiobeheerder:

“Graag had ik input van jullie gehad. Belangrijk is:

- Concrete voorbeelden die illustreren waarom die arbeider er goed in is of juist niet goed (gedrag dat je hebt waargenomen wanneer die arbeider op je terrein werkte)
- Graag zeker ook beoordeling aangeven voor die competenties die hoger of lager liggen dan +/- (= voldoende)

Ofwel werk je in de sjablonen (liefst in kleur) ofwel gewoon een *word* document of rechtstreeks in een e-mail (aangeven over wie het gaat en welke competentie!)

Ik zou deze info tegen donderdagmiddag moeten hebben! Ik verwacht zeker niet dat jullie voor elk persoon elke competentie uitvoerig bespreken, enkele die er uitspringen is voldoende.”

Uit stuk 14, a, xiv, van het administratief dossier blijkt dat M. V. B. zijn input met betrekking tot de generieke competenties van de drie kandidaten met een e-mail van 26 juni 2013 aan de regiobeheerder heeft bezorgd. Hij voegde bij deze e-mail een *word*-document waarin hij de sterktes en de zwaktes van de drie kandidaten kort opsomde en deze opsomming besloot met een vergelijkende eindconclusie.

Uit stuk 14, a, xiii, van het administratief dossier blijkt dat E. F. zijn input met een e-mail van 27 juni 2013 aan de regiobeheerder heeft bezorgd. E. F. maakte daarvoor gebruik van het sjabloon van de interne potentieelinschat-

ting. Hij gaf aan elke kandidaat voor elke generieke competentie een score met een uitgebreide motivering en concrete voorbeelden.

Uit de stukken van het administratief dossier kan worden afgeleid dat M. V., in tegenstelling tot M. V. B. en E. F., geen enkele input gaf met betrekking tot de kandidaten.

Aangezien de regiobeheerder noch volgens artikel VI 39 van het Vlaams personeelsstatuut, noch volgens het selectiereglement verplicht was om bij de natuurwachters informatie in te winnen voor het opstellen van de interne potentieelinschattingen en zij alleen al uit de ontvangen inlichtingen alle nuttige informatie kon halen, kan het feit dat vanwege één van de drie bevraagde natuurwachters geen input werd ontvangen, niet tot het besluit leiden dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

23.3. Uit de door de provinciaal directeur op 19 augustus 2013 gevalideerde interne potentieelinschattingen blijkt duidelijk – in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen – dat wel degelijk rekening werd gehouden met de input van E. F. Wezenlijke delen van de motivering bij de scores van de verschillende generieke competenties zijn immers afkomstig van de input van E. F.

Aangezien de regiobeheerder niet alleen input heeft gekregen van E. F., maar ook van M. V. B., diende ook de input van laatstgenoemde, samen met haar eigen beoordelingen en deze van E. F., te worden verwerkt. Het is immers de taak van de potentieelinschatter om de input van de verschillende hiërarchische meerderen met betrekking tot de verschillende kandidaten samen te brengen, te onderzoeken, tegenover elkaar af te wegen en aan de hand van de verschillende motiveringen en ervaringen correct op elkaar af te stemmen.

Hoewel de input van M. V. B. van 26 juni 2013 beknopter was dan deze van E. F. van 27 juni 2013, mag hieruit niet zomaar worden afgeleid – zoals verzoeker doet – dat deze input van M. V. B. onbruikbaar zou zijn en der-

halve zou moeten worden verworpen. De potentieelinschatter diende integendeel ook met die input rekening te houden.

Bovendien waren de kandidaten geen onbekenden voor de potentieelinschatter. Zo trad de potentieelinschatter onder meer op als tweede evaluator bij de eindevaluatie van de proeftijd van zowel verzoeker als de tussenkommende partij, zodat zij in staat was om de input van M. V. B., net zoals deze van E. F., naar waarde te schatten.

Dit alles heeft er klaarblijkelijk toe geleid dat bepaalde scores in de door de provinciaal directeur op 19 augustus 2013 gevalideerde interne potentieelinschatting van verzoeker lager zijn uitgevallen dan de uitermate positieve scores die E. F. aan de generieke competenties van verzoeker had gekoppeld, maar die niet steeds in overeenstemming waren met de daaraan door E. F. toegevoegde motivering.

Uit de kwaliteitscontrole die op 4 juli 2013 werd uitgevoerd op de ontworpen interne potentieelinschattingen, blijkt overigens dat, wat de potentieelinschatting van verzoeker betreft, de consistentie tussen de scores en de motivering “ok” werd bevonden.

Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de interne potentieelinschattingen van de kandidaten niet volgens de vereisten van de zorgvuldigheid tot stand zouden zijn gekomen.

23.4. Uit de door de provinciaal directeur op 19 augustus 2013 gevalideerde interne potentieelinschatting van verzoeker blijkt inderdaad dat rekening werd gehouden met de input die M. V. B. op 26 juni 2013 aan de regiobeheerder had bezorgd, maar niét met diens advies van 4 oktober 2000 over verzoeker.

Dit hoeft evenwel niet te verbazen, aangezien dat advies op het ogenblik van de interne potentieelinschatting bijna dertien jaar oud was en ook

maar een momentopname was waaruit geen vaststaande en verworven geachte competenties in hoofdte van verzoeker konden worden afgeleid.

Dat de beoordeling van de generieke competenties van verzoeker door M. V. B. in 2013 minder positief lijkt te zijn dan in 2000, is niet onmogelijk. Alleszins kan er niet zonder meer uit worden besloten dat de beoordeling van 2013 onzorgvuldig tot stand zou zijn gekomen of onredelijk zou zijn.

23.5. Het selectiereglement bepaalt dat “er [...] een kwaliteitscontrole [gebeurt] door de provinciale dienst waaronder de kandidaat ressorteert (celhoofd beheer & celhoofd administratie en communicatie)”.

Uit stuk 14, a, xvi van het administratief dossier blijkt dat de ontworpen interne potentieelinschattingen op 4 juli 2013 voor kwaliteitscontrole door de potentieelinschatter werden bezorgd aan het celhoofd Administratie en Communicatie en aan het celhoofd Beheer.

Diezelfde dag nog verzond het celhoofd Administratie en Communicatie een antwoord aan de potentieelinschatter, waarin zij feedback geeft over de kwaliteitscontrole die zij heeft uitgevoerd. Zij vermeldt:

“Gezien ziekteverlof en aansluitend jaarlijks verlof van [E.], heeft hij dit spijtig genoeg niet kunnen bekijken.”

Rekening houdend met de resultaten van de kwaliteitscontrole, werden de ontwerpen van interne potentieelinschattingen, waar nodig, nog door de potentieelinschatter aangepast, hetzij op het vlak van de toegekende score, hetzij op het vlak van de motivering. Op 31 juli 2013 bezorgde zij de aangepaste interne potentieelinschattingen aan de provinciaal directeur, die ze op 19 augustus 2013 valideerde.

Alhoewel het Vlaams personeelsstatuut niet in een dergelijke controle voorziet, bepaalt het selectiereglement dat een kwaliteitscontrole van de

ontworpen interne potentieelinschattingen gebeurt door het celhoofd Administratie en Communicatie en het celhoofd Beheer.

Er blijkt geen reden om aan te nemen dat het celhoofd Administratie en Communicatie de kwaliteitscontrole niet alleen vermocht uit te voeren, nu het celhoofd Beheer met ziekteverlof was en aansluitend zijn jaarlijks verlof zou opnemen.

In de gegeven omstandigheden kan alleszins niet tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel worden besloten, temeer daar deze tussentijdse kwaliteitscontrole slechts één van de stappen was in de eerste fase van de bevorderingsprocedure, waarna op daaropvolgende hogere niveaus de kwaliteit van de interne potentieelinschatting nog kon worden betwist en beoordeeld. Zo dienden de interne potentieelinschattingen nadien nog te worden gevalideerd door de provinciaal directeur, waarna er een advies van de directieraad volgde, waartegen het betrokken personeelslid bezwaar kon maken, en de administrateur-generaal uiteindelijk de definitieve beslissing met betrekking tot de generieke competenties van de kandidaten nam. Het was dan ook de administrateur-generaal die als laatste de kwaliteit van de interne potentieelinschattingen beoordeelde en daarvoor de eindverantwoordelijkheid draagt. Verzoeker toont niet in het minst aan dat deze kwaliteitsgaranties in dit geval niet hebben volstaan.

23.6. Voor zover het middel beoogt te laten gelden dat er bij de bespreking van verzoekers generieke en functiespecifieke competenties geen rekening werd gehouden met het feit dat hij sinds enkele jaren *de facto* ploegbaas was, mist het feitelijke grondslag. Immers, zowel de evaluatiefiche met betrekking tot verzoekers kandidatuur als de interne potentieelinschatting van verzoeker maken er uitdrukkelijk gewag van.

23.7. Ten overvloede wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel bezwaar indiende tegen het advies van de directieraad over zijn generieke com-

petenties dat gebaseerd was op zijn interne potentieelinschatting van 19 augustus 2013 en dat hij evenmin heeft gevraagd om hierover te worden gehoord.

Indien verzoeker zich door de resultaten van de interne potentieelinschatting van 19 augustus 2013 gegriefd achtte, dan heeft hij de mogelijkheid gehad daartegen een bezwaar in te dienen. De onzorgvuldigheid moet veeleer aan zijn kant worden gesitueerd wanneer hij in dat geval geen gebruik heeft gemaakt van die mogelijkheid.

24. Bij de beoordeling van de geschiktheid van de kandidaten voor de functie van ploegbaas beschikt de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid. Dergelijke bevoegdheid is evenwel geen vrijbrief voor een willekeurige of onredelijke beslissing. Een beoordelingsvrijheid, hoe ruim ook, heeft immers steeds de redelijkheid als grens. Op het vlak van bevorderingen impliceert dit dat bevorderingen naar keuze moeten gebeuren op grond van een objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten en dat de overheid de meest bekwame kandidaat moet kiezen en bevorderen.

Gelet op de ruime discretionaire bevoegdheid waarover het bestuur beschikt bij de keuze van de meest geschikte kandidaat, mag de Raad van State zijn beoordeling van de kandidaten niet in de plaats stellen van die van de bevorderende overheid. Hij zou wel tot de onredelijkheid van de genomen beslissing kunnen besluiten wanneer de aanspraken van een kandidaat op een bevordering duidelijk zichtbaar groter zijn en een dergelijke graad van evidentie vertonen dat het onbegrijpelijk is hoe men eraan is kunnen voorbijgaan.

In dit geval toont verzoeker helemaal niet aan dat hij een duidelijk betere kandidaat was voor de geambieerde bevordering tot ploegbaas dan de tussenkomen partij.

Het redelijkheidsbeginsel kan dan ook niet geschonden heten.

25. Het gelijkheidsbeginsel omvat de verplichting voor het bestuur om de kandidaten voor een betrekking gelijk te behandelen. De criteria voor de selectie van de kandidaten, die objectief en pertinent dienen te zijn, moeten dan ook op een gelijke wijze op de kandidaten worden toegepast.

Verzoeker beweert dat de verwerende partij de kandidatuur van de tussenkomende partij met meer welwillendheid heeft beoordeeld dan de andere kandidaturen. Hij steunt zich daarvoor in hoofdzaak op een deel van het antwoord van de regiobeheerder op de opmerking van het celhoofd Administratie en Communicatie, in het kader van de kwaliteitscontrole van de interne potentieel-inschattingen, over het gebrek aan consistentie tussen de scores en de motiveringen bij de generieke competenties ‘betrouwbaarheid’ en ‘samenwerken’ van de tussenkomende partij. Het celhoofd stelde dat de motiveringen bij deze competenties veeleer pasten bij een score ‘eerder zwak’. De regiobeheerder antwoordde daarop: “Ik heb niemand een score ‘eerder zwak’ gegeven (vorige keer ook niet) de kandidaten kunnen dan geweigerd worden van deelname aan verdere procedure, dit wil ik vermijden”. Dit antwoord toont aan dat de regiobeheerder aan niemand van de deelnemende kandidaten de score ‘eerder zwak’ of ‘zwak’ wou geven, maar niet dat zij de kandidatuur van de tussenkomende partij welwillender heeft behandeld dan de overige kandidaturen. De regiobeheerder voegde bovendien onmiddellijk toe: “Voor betrouwbaarheid scoort Lot nog minder dan Matthias vind ik”. Uit het geheel van dit antwoord kan worden afgeleid dat de regiobeheerder de kandidatuur van verzoeker al even welwillend – of zelfs welwillender – heeft behandeld dan de kandidatuur van de tussenkomende partij, aangezien beiden voor de generieke competentie ‘betrouwbaarheid’ de score ‘voldoende’ hebben gekregen, terwijl zij liet uitschijnen dat verzoeker voor deze generieke competentie eigenlijk een lagere score verdiende dan de score van de tussenkomende partij. Verzoeker maakt daarenboven niet het minst aannemelijk dat dit laatstgenoemde standpunt van de regiobeheerder zonder grond is. In dit verband is de input van E. F. waarop verzoeker zich beroept, niet de enige informatie waarmee rekening diende te worden gehouden, zoals hiervóór *sub* 23.3 is aangegeven.

Uit wat voorafgaat volgt dat ook het gelijkheidsbeginsel niet werd geschonden.

26. Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

27. Verzoeker voert in het derde middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij stelt dat uit de schending van het redelijkheidsbeginsel de schending van de materiële motiveringsplicht moet worden afgeleid, in die zin dat de overheid haar besluit niet heeft gesteund op deugdelijke motieven die uit het dossier blijken.

Hij betoogt dat de overheid geen rekening heeft gehouden met:

- “- de positieve evaluatie door [M. V. B.] dd. 04.10.00;
- de hogere quotering vanwege [E. F.] ten opzichte van het eindadvies dd. 19.08.13, terwijl op geen enkele wijze werd geobjectiveerd waarom de quotering door [E. F.] werd gedevalueerd, en dit alles terwijl nochtans duidelijk is dat het advies van [E. F.] gedetailleerd is, concreet, omstandig en omgezet in een score;
- het feit dat verzoeker sinds enkele jaren *de facto* ploegbaas was;
- er opmerkingen waren vanwege [S. L.] in het kader van haar opdracht tot kwaliteitscontrole, nl. in die zin dat bepaalde negatieve opmerkingen ook kunnen worden geïnterpreteerd als positieve elementen ten aanzien van verantwoordelijkheid en betrokkenheid;
- het feit dat de kwaliteitscontrole IP's niet werden overgemaakt aan [E. V. B.];
- het feit dat geen advies werd verleend door [M. V.], hoewel [H. Q.] dit nodige achtte blijkens haar mail dd. 25.06.13 (zie rand nr. 7).;
- het feit dat natuurwachter [E. F.] de periode waarin verzoeker 'dienstdoende ploegbaas' als positief beoordeelde.”

28. In zijn memorie van wederantwoord voegt verzoeker aan de zo-even vermelde lijst van elementen waarmee volgens hem geen rekening is gehouden, nog toe:

“ - het feit dat de potentieel inschatter dd. 04.07.13 (stuk 87) uitdrukkelijk stelt dat de drie kandidaten zeer verschillend zijn en elk hun goede en minder goede eigenschappen hebben, zodat het besluit niet kan volstaan met de verwijzing naar de technische competentie *veiligheid* als punt van vergelijking ten opzichte van de andere kandidaten, in die zin dat Matthias Janssens sterker scoort op dit punt;
- het feit dat [H. Q.] aan kwaliteitscontroleur [S. L.] in een begeleidende mail van 04.07.13 een gefragmenteerde toelichting geeft omtrent de totstandkoming van de IP's voor de functie van ploegbaas te Retie, waarbij te kort wordt gedaan aan de input van natuurwachter [E. F.] en ten onrechte het accent wordt gelegd op de input van natuurwachter [M. V. B.] die te beknopt en niet geïllustreerd was.”

29. In zijn aanvullende memorie stelt verzoeker dat hetgeen hij heeft uiteengezet met betrekking tot het tweede middel, rekening houdend met “het vertrouwelijk dossier”, ook geldt als toelichting bij het derde middel.

30. In zijn laatste memorie stelt verzoeker dat hij zijn opmerkingen in verband met het eerste en tweede middel *mutatis mutandis* doet gelden ten aanzien van het derde middel.

Beoordeling

31. De materiële motiveringsplicht houdt in dat elke administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven die in feite juist en in rechte aanvaardbaar zijn en die daarom in het kader van het wettigheidstoezicht moeten kunnen worden gecontroleerd aan de hand van het administratief dossier.

32. De elementen die verzoeker aanvoert ter staving van de beweerde schending van de materiële motiveringsplicht werden al weerlegd of van hun beweerde pertinentie ontdaan bij de beoordeling van het tweede middel, ter-

wijl bij de beoordeling van het eerste middel reeds werd vastgesteld dat de bestreden beslissing ook afdoende formeel is gemotiveerd.

33. Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 oktober 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren